

Laudáció

Szabó Gáborné Szűcs Katalin Szombathelyen született 1940. december 26-án. Édesapja Szűcs Gyula vízügyi mérnökként ebben az időben már erdélyi külszolgálatban van. Édesanyja Szolga Piroska az erdélyi Belényesből került át a Trianoni diktátum után. Az édesanya a 3 gyermekkel van együtt, akik közül Katalin a legkisebb. Édesanyja nagyon igényes varrónő, bizonyítványa a legjobb budapesti varró iskolából való. Gyülekezeti munkás a gyülekezetben. A család szinte a gyülekezetben élt.

A gyülekezet lelkipásztora Döbrössy Lajos, már ebben az időben az éveken át végzett mohamedán misszióból hazatérve, a Bódás János költő lelkipásztor szervezte gyülekezetben szolgál. Nagy hatással voltak rá a hittanórák, majd a konfirmációra felkészülés ideje. Katalin már 15 éves korában –a gimnáziumi évek alatt nyári szünetekben Tiszafüreden szolgált a Református Szeretotthonban, nővére mellett.

Iskoláit szülővárosában végezte kiváló eredménnyel. A KISz tagságot nem vállalta, így nem támogatták továbbtanulását. Ekkor bátyja után Veszprémbe ment, s a Bakony Művekben dolgozott. Azonnal bekapcsolódott a gyülekezete életébe a gyermekek közötti munkába a gyermek istentiszteletek szolgálatába. A veszprémi ifjúságból négy lány lesz lelkészfeleség. Az egész ifjúsági csoport szívéen viseli a Dunaalmási Református Gyermekotthont, sokszor és sokan szolgálnak ott szinte folyamatosan.. Veszprémbe kerülése után szerez tanítói diplomát.

Az 1960-as évek elején ismerte meg az ifjúságban is szolgáló fiatal lelkészt, Szabó Gábort, s 1966. július 27-én kötöttek házasságot. Négy gyermekük, tíz unokájuk és két dédunokájuk van.. A mezőföldi Csőszre kerül férjével. Munkát nem kap az iskolában. A kicsi, szinte teljesen református falu gyülekezete szeretettel fogadja őket. Itt, nem iskolai szinten lesz a falu, s benne a gyülekezet tanítója és diakónusa. Közben népi díszítő iparművész diplomát szerez.

Kiskunhalasra kerülve szervezi meg a halasi és az egyházmegyei gyülekezetek leprás betegek számára csak kézzel előállítható sebközző

fáslik készítését. Ezek az Afrikai leprakórházakba csak nehezen és igen drága pénzen voltak kiküldhetők, és előfordult, hogy fél év múlva a küldemény visszajött azzal, hogy nincs a kórháznak pénze a vám kifizetésére. Ekkor keresi meg a Bázeli Missziót, és veszi fel velük a kapcsolatot. Sokat levelez, majd személyesen jár náluk, és az Úr „igazgatja járását” úgy hogy, baráti és segítő kapcsolatok születnek erőfeszítéséből. Később férjével lesz Egyházunk hivatalos képviselője 12 éven át a Bázeli Misszióban.

A Nőszövetség alakuló közgyűlésén jelen volt Budapesten s Kecskeméten is megalakulhatott a helyi Nőszövetség 1993-ban azóta is tevékeny részese ennek az áldott munkának.

Családjával 1985 utolsó napjaiban Kecskemétre került. Itt két általános iskolában is taníthatott már. Majd a gyülekezet lelkipásztoraival megszervezi a városi hitoktatást. 1991-ben megszervezi a Kecskeméti Református Kollégium internátusát (diákotthonát), melynek alapító igazgatója lett. E szolgálatát egyháza a Makkai Sándor díjjal ismerte el.

Már a Mezőföldi Egyházmegyében megszervezi a holland reformátusok kelet-európai – magyarországi – segítő szolgálatát. Ez a kapcsolat a mai napig él. Kecskeméten úgyszintén kialakítja a gyülekezet és a holland reformátusok segítő szolgálatát és kapcsolatrendszerét, mely a kecskeméti Egyházközség diakóniai központján át végzi segítő szolgálatát.

Mély humánuma, keresztyén együttérzése előtt minden ajtó kinyílik. Mindig vannak körülötte munkatársak. Az utóbbi évtizedben a keresztelői keszkenők készítését irányítja, melyet minden gyermek, keresztelési évszámával és nevének monogramjával megkap a keresztelő lelkipásztortól.

Életének nagyon fontos igéje: „És örömet találj mindabban a jóban, amelyet ád néked az Úr, a te Istened, és a te házad népének, te és a lévita, és a jövevény, aki te közötted van” (5 Mózés 26,11.)